

РЕШЕНИЕ

№ 3764

гр. София, 08.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 55 състав,
в публично заседание на 17.05.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диана Стамболова

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **9460** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба от „БГ Е. Д.“ – Е. - [населено място], представлявано от изпълнителния директор Т. И. В. срещу Ревизионен акт /РА/ № Р-22002217006398-091-001/13.11.2018г., потвърден с Решение № 790/09.05.2019г., издадено от Директор на Дирекция "ОДОП" С., с който на дружеството са установени допълнителни задължения по Закона за корпоративното подоходно облагане /ЗКПО/, за корпоративен данък за внасяне в размер на 81 366.23 лв., както и начислените лихви за забава в размер на 21 633.81 лв. за данъчен период 2015г. в следствие увеличение на финансовия резултат със сумата от 951 347.79лв. Жалбоподателят излага съображения, че оспореният РА е нищожен, неправилен, немотивиран, необоснован, незаконосъобразен, издаден при съществени нарушения на административнопроизводствените правила и при нарушение на материалния закон. Счита, че ревизиращият екип е стигнал до редица неправилни фактически констатации, които респективно водят и до погрешно начислени задължения за корпоративен данък за данъчния период 01.01.2015г.- 31.12.2015г. Оспорва се увеличението на финансовия резултат. Прави оплаквания за неправилно изчисление, доколкото не са съобразени оборотите на сметки 611- Разходи за основна дейност и сметка 303- Продукция. Моли да бъде отменен като незаконосъобразен и необоснован обжалвания РА.

В съдебно заседание и по съществуващото на спора, жалбоподателят чрез пълномощника

си адвокат Н. Б. поддържа жалбата на изложените в нея основания и моли съда да я уважи. Претендира присъждане на направените по делото разноски.

Ответната страна Директорът на Дирекция "ОДОП" - С. при ЦУ на НАП чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и моли съда да я отхвърли като неоснователна. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, становищата на страните и съобрази приложимия закон, намира за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22002217006398-020-001/25.09.2017 г., връчена по електронен път на 04.10.2017г., издадена от Г. И. М., на длъжност началник сектор в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощен със Заповед №РД-01-803/07.06.2017г. на директора на ТД на НАП С., е възложено извършването на ревизия на „БГ Е. Д.“ – Е. за установяване на задълженията на дружеството по ЗКПО за данъчен период 2015 г. Определен е тримесечен срок за изпълнение.

По реда на чл. 113, ал. 3 във връзка с чл. 114, ал. 2 от ДОПК срокът е изменен със Заповед за изменение на ЗВР №Р-22002217006398-020-002/03.01.2018г., като е определен нов краен срок приключване на ревизията до 04.02.2018 г.

На основание чл. 34, ал. 1, т. 2 от ДОПК производството е спряно със Заповед №Р-22002217006398-023-001/01.02.2018г. поради наличие на висящо производство за установяване на задълженията на дружеството по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ за данъчни периоди и по ЗКПО за данъчни периоди 2013г. и 2014г. Производството е възобновено със Заповед №Р-22002217006398-143-001/03.08.2018г. със срок за приключване на ревизията до 06.08.2018 г.

По реда на чл. 113, ал. 3 във връзка с чл. 114, ал. 2 от ДОПК срокът е изменен със Заповед за изменение на ЗВР №Р-22002217006398-020-003/06.08.2018г., като е определен нов краен срок приключване на ревизията до 04.09.2018г. Всички горепосочени заповеди са издадени от органа, издал първата ЗВР.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22002217006398-092-001/25.09.2018г., връчен по електронен път на 08.10.2018г. В срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК не е постъпило писмено възражение срещу констатациите, отразени в РД.

Ревизията приключва с РА №Р-22002217006398-091-001/13.11.2018г., издаден от Г. И. М., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. - орган, възложил ревизията и Ю. С. Т.-С., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. - ръководител на ревизията. РА е връчен електронно на 20.11.2018 г.

Ревизията е повторна с Решение №1392/25.08.2017г. на директора на дирекция ОДОП С. РА №Р-22221516005533-091-001/08.03.2017 г. е отменен и преписката е върната за нова ревизия.

В хода на ревизията, с цел изясняване факти и обстоятелства от значение за данъчното облагане на жалбоподателя, са извършени процесуални действия, подробно описани в констативната част на изготвения РД, неразделна част от РА, по смисъла на чл. 120, ал. 2 от ДОПК.

На основание чл. 37, ал. 2 и ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК на ревизираното лице е връчено искане за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице /ИПДПОЗЛ/ изх. №Р-22002217006398-040-001/06.11.2017г. Изискани са търговски и счетоводни документи, касаещи ревизирания период. В отговор с вх.

№К.-5565/ 21.11.2017г. и №К.-5200/11.09.2018г. от ревизираното дружество са постъпили доказателства.

С Протокол №1234474/27.08.2018г. са приобщени доказателствата събрани в хода на ревизионно производство на „БГ Е. Д.“ – Е., приключило с Ревизионен акт №Р-22002217002234-091-001/08.12.2017г. и Решение №734/28.05.2018г. на директора на ОДОП С..

При преглед на събраните доказателства е установено, че основна дейност на дружеството е изграждане на[жк], находящ се в местност „А.“ в землището на [населено място], общ. С., състоящ се сгради „А“, „В“ с рецепция, ресторант, спа център, подземен паркинг и складове, сгради „С“, „D“, „E“, „F“, „G“, „H“, „I“ и „K“, вход, басейн и ограда и продажба на обособени части от ваканционният комплекс. Инвестиционната дейност е започнала с Разрешение за строеж №161/11.08.2009г., издадено от общ. С., като сградите са въведени в експлоатация с Разрешения за ползване №СТ-05-172 от 30.01.2013 г. и №СТ-05-1866 от 15.12.2014г., издадени от ДНСК към МРРБ.

За данъчен период 2015г. с вх. №224351600456655/31.03.2016г. от ревизираното дружество е подадена Годишна данъчна декларация /ГДД/ по чл. 92, ал. 1 от ЗКПО. Декларирани са приходи в общ размер на 2 250 935.37 лв. /в т.ч. нетни приходи от продажби в размер на 2 201 795.37 лв./, разходи в общ размер на 2 388 379.24 лв., счетоводен финансов резултат - счетоводна загуба 137 443.87 лв., увеличения в размер на 43 305.00 лв., намаления в размер на 43 546.62 лв. /счетоводни и данъчни амортизации/ е данъчен финансов резултат - данъчна загуба 137 685.49 лв.

По данни на ангажираните счетоводни регистри за 2015г. са отчетени текущи приходи, както следва:

- По сметка 701- Приходи от продажби на продукцията - 2 101 006.51 лв.
- По сметка 702- Приходи от продажби на стоки - 60 927.25 лв.
- По сметка 703- Приходи от продажби за услуги - 39 861.61 лв.
- По сметка 709- Други приходи - 49 148.00 лв.

По данни на ангажираните счетоводни регистри за 2015 г. са отчетени текущи разходи, както следва:

- По сметка 601- Разходи за материали - 52 483.47 лв.
- По сметка 602- Разходи за външни услуги - 49 408.89 лв.
- По сметка 603- Разходи за амортизации - 43 305.00 лв.
- По сметка 604- Разходи за заплати - 45 316.15 лв.
- По сметка 605- Разходи за социални осигуровки - 8 500.97 лв.
- По сметка 609- Други разходи - 1 044 347.79 лв.

В хода на предходното ревизионно производство е установено следното:

Начислени разходи в размер на 951 347.79 лв. отразени по дебита на сметка 609- Други разходи, срещу кореспондираща сметка 411- Клиенти. Разходите са свързани с отписани вземания от клиент [фирма], ЕИК[ЕИК].

Представен е договор за цесия с дата 02.06.2014г., сключен между „БГ Е. Д.“ – Е. в качеството му на цедент и [фирма], ЕИК[ЕИК], в качеството му на цесионер. Съгласно чл. 99 от Закона за задълженията и договорите /ЗЗД/, цедентът прехвърля на цесионера вземането си произтичащо от фактури: №27/28.01.2011г.; №37/25.02.2011г.; №48/28.03.2011г.; №57/28.04.2011г.; №62/01.06.2011г. и №63/02.06.2011г. на обща стойност 951 347.79 лв. Вземането е придобито срещу възнаграждение от 50 000.00 лв. Изготвено е уведомление с дата 03.06.2014г., с което цедентът е уведомил

длъжника, че дължимото вземане е прехвърлено на [фирма]. Документите по договора за цесия са предадени на цесионера с приемо-предавателен протокол от 02.06.2014г. Сумата на отписаните вземания в размер на 951 347.79 лв. е отчетена по дебита на сметка 609- Други разходи, приключена е със сметка 611 - разходи за основната дейност.

След анализ на публикувания Отчет за приходите и разходите /ОПР/ за 2015г. и счетоводен регистър - главна книга за същия период ревизиращите приемат, че отписаните вземания намаляват счетоводния финансов резултат два пъти: веднъж в разходната част на ОПР като намаление на запасите от продукция и незавършено производство - ред 10100 /крайното салдо по сметка 611/ и втори път отчетени като текущи разходи - ред 10500. С цел елиминиране ефекта на дублираните разходи в ОПР, органите по приходите са преобразували финансовия резултат в посока увеличение със сумата от 951 347,79 лв. на основание чл. 26, т. 2 от ЗКПО - разходи, които не са документално обосновани.

Жалбоподателят е оспорил увеличението на финансовия резултат. Посочил е, че в ОПР за 2015 г. на ред /10100/ сумата от 967 хил. лв. представлява разлика между началното и крайно салдо на сметка 303- Продукция, в размер на 1 351 507,49 лв., намалена с разликата между началното и крайно салдо на сметка 611- Разходи за основна дейност, която е 384 192,71 лв. В тази връзка е направил оплаквания за двойно данъчно облагане с процесната сума.

С Решение №1392/ 25.08.2017г. на директора на дирекция ОДОП С. е изискано да бъдат събрани и анализирани хронологични счетоводни регистри касаещи сметки от гр. 60, гр. 61, гр. 62, гр. 70, включително да бъдат обсъдени аналитичните записвания по тези сметки. На следващо място е указано да бъдат анализирани счетоводните записвания в съвкупност с първичните счетоводни документи основание за тяхното съставяне в съответствие на счетоводния принцип за съпоставимост на приходи и разходи.

В хода на повторното ревизионно производство е установено следното:

С цел изясняване на фактическата обстановка и конкретно отчетените по дебита на счетоводна сметка 609- Други разходи в размер на 951 347,79 лв. на дружество е връчено ИПДПОЗЛ. В отговор са ангажирани относимите синтетични и аналитични счетоводни регистри.

От представена хронологична ведомост на сметка 411- Клиенти в лева за периода 01.01.2014г.-31.12.2014г. по партидата на [фирма] не е извършена преоценка на вземанията на стойност 951 347.79 лв.

От представена хронологична ведомост на сметка 709- Други приходи от продажби за периода 01.01.2014 г. - 31.12.2014 г. във връзка със сключения договор за цесия с [фирма] по кредита на сметката е отразена приход от 50 000.00 лв.

От представена хронологична ведомост на сметка 609- Други разходи за периода 01.01.2015г. - 31.12.2015г. по дебита на сметката е отразена разход 951 347.79 лв. срещу кредитиране на сметка 411- Клиенти за [фирма].

Сумата в размер на 951 347.79 лв., отчетена по дебита на сметка 609 - други разходи е приключена е със сметка 611 - разходи за основната дейност.

При това положение приходните органи са формирали заключение, че договорът за цесия е сключен през 2014 г., поради което отчитането на приходите и разходите във връзка с тази сделка следва да намерят отражение в ГФО за отчетната 2014 г.

Направено е позоваване на чл. 4, ал. 1 от Закона за счетоводството /ЗСч./ -

счетоводството се осъществява и финансовите отчети се съставят в съответствие с изискванията на този закон при съобразяването със следните основни счетоводни принципи:

Текущо начисляване - приходите и разходите, произтичащи от сделки и събития, се начисляват към момента на тяхното възникване, независимо от момента на получаването или плащането на паричните средства или техните еквиваленти и се включват във финансовите отчети за периода, за който се отнасят.

Съпоставимост между приходите и разходите - разходите, извършени във връзка с определена сделка или дейност, да се отразяват във финансовия резултат за периода, през който предприятието черпи изгода от тях, а приходите да се отразяват за периода, през който са отчетени разходите за тяхното получаване.

Ревизиращите са отбелязали, че след като са отчетени приходи през 2014 г. не следва да бъдат отчитани разходи през 2015 г. На основание чл. 23, ал. 2, т. 1 от ЗКПО във връзка с чл. 78 от същия закон с отчетените разходи в размер на 951 347.79 лв. е увеличен счетоводния финансов резултат.

Като краен резултат с РА за 2015г. е установен данъчен финансов резултат данъчна печалба в размер на 813 662.30 лв. и дължим корпоративен данък в размер на 81 366.23 лв. На основание чл. 9 от ЗКПО, във връзка с чл. 1 от ЗЛВДТДПДВ е определена лихва за забава в размер на 21 633.81 лв., предмет на оспорване.

РА е оспорен по реда на чл. 152 и следващите от ДОПК пред директора на ДОДОП – С., във връзка с която е постановено Решение №790/09.05.2019г., с което е потвърден.

РА е оспорен по съдебен ред с жалба вх. № 53-04-664/14.06.2019г., подадена чрез ДОДОП – С. до АССГ. Жалбата е депозирана в срока по чл.156, ал.1 от ДОПК, от активно процесуално легитимирано лице, срещу подлежащ на оспорване акт и след изчерпване на задължителния административен ред за обжалване, с оглед на което, съдът приема, че правото на жалба е надлежно упражнено и депозираната жалба като редовна и допустима подлежи на разглеждане по същество.

По делото е назначена съдебно-счетоводна експертиза, чието заключение не е оспорено от страните и прието от съда като обективно. Съгласно заключението на ССЕ, вещото след запознаване с предоставените справки от счетоводните регистри – главна книга за 2015г., обратна ведомост за 2015г., синтетична хронологична ведомост на сметка 303 за 2015г. и синтетична хронологична ведомост на сметка 611 за 2015г.на „БГ Е. Д.“ – Е., е установило следното:

-Разликата между началното салдо 2 834 846,11 лева и крайното салдо 1 483 338,62 лева на сметка 303 /Производство/ за финансовата 2015 г. е в намаление с размер 1 351 507,49 лева.

-Разликата между началното салдо 567 155,08 лева и крайното салдо 951 347,79 лева на сметка 611 /Разходи за основна дейност/ за финансовата 2015 г., е в увеличение с размер 384 192,71 лева.

Според експерта в случай, че салдото в сметка 303 /Производство/ към края на 2015г. е в намаление в размер на 1 483 338,62 лева и салдото в сметка 611 /Разходи за основна дейност/ е 0,00 лева, а сумираните разходи в група 60 са 859 169 лева, финансовият резултат за 2015г. е загуба в размер 137 444 лева, подробно описано в Констативно-съобразителната част.

Вещото лице дава категоричен отговор на въпроса : При положение, че финансовият резултат за 2015 г. по ЗКПО е формиран на базата на Приходи - Разходи /и като се вземе под внимание отговорът на въпрос № 3/, води ли непризнаването на разхода от

951 347,71 лева до данъчна печалба и данък по ЗКПО за внасяне в размер на 81 366, 23 лева, и ако да – как. Според заключението на ССЕ от направените изчисления представени в задача № 3, непризнаването на разхода от 951 347,71 лева, не води до данъчна печалба и данък по ЗКПО за внасяне в размер на 81 366, 23 лева, тъй като същият не участва във формирането на финансовия резултат на дружеството. Решението на дружеството да остави така отчетения разход от отписване на вземане в размер на 951 347,71 лева по сметка 611, означава, че сумата на разхода не участва във формиране на финансовия резултат за 2015г.

Вещото лице е определило финансовия резултат за 2015 г. по ЗКПО на дружеството по следния начин : Финансовият резултат за 2015 г. по ЗКПО на дружеството е загуба в размер на 930 234 лева, подробно описано в Констативно-съобразителната част.

По искане на жалбоподателя с определение № 3614/18.05.2020г. е спряно производството по адм. дело № 9460/2019г на АССГ, III отделение, 55 състав до окончателното приключване на производството по адм. дело № 6636/2018г на АССГ, I отделение, 15 състав. След влизане в сила 23.11.2021г. Решение № 712/09.02.2021г. по адм. дело № 6636/2018 г. по описа на Административен съд – София-град, оставено в сила с Решение № 11926/23.11.2021г. по адм. дело № 4403/2021г. по описа на Върховен административен съд, е възобновено производството по адм. дело № 9460/2019г на АССГ, III отделение, 55 състав.

С Решение № 712/09.02.2021г. по адм. дело № 6636/2018 г. по описа на АССГ е отхвърлена жалбата на „БГ Е. Д.“ – Е. срещу Ревизионен акт /РА/ Р -22002217002234-091-001/08.12.2017г., потвърден с решение № 734/28.05.2018г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ /„ОДОП“/ – С. при Централно управление /ЦУ/ на НАП в частта на доначислен за данъчен период м.06.2013г. ДДС в размер 1595,96лв; за данъчен период м.09.2013г. в размер 1265,42лв., за м.06.2014г. в размер 611,27лв., както и в частта на установените лихви върху късно начислен ДДС за данъчни периоди м.08.2013г., м.09.2013г., м.11.2013г., м.12.2013г., м.03.2014г., м.05.2014г., м.06.2014г., м.08.2014г., м.09.2014г. и м.10.2014г. в общ размер 91 688,75лв., както и е изменен ревизионния акт в частта на определени задължения по ЗКПО за 2013г. и 2014г., като са определени задължение по ЗКПО за 2013г. в размер 46 458,62лв. заедно с лихви за забава, възлизащи на 17 415,62лв. и задължение по ЗКПО за 2014г. в размер 5571,90лв. и закъснителни лихви в размер 1522,28лв.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, съдът формира следните правни изводи по съществото на правния спор:

РА е издаден от компетентни органи по смисъла на чл.119, ал.2 ДОПК. РА е издаден в установената писмена форма, мотивиран е с посочване на фактическите и правни основания за издаването му, като съдържа и диспозитивна част в табличен вид с посочени основание, период и размер на установени данъчни задължения. Съгласно чл. 120, ал. 2 от ДОПК РД е неразделна част от РА и в този смисъл изложените в него мотиви се

ползват и като мотиви на РА. Не се установяват съществени процесуални нарушения в ревизионното производство, които са самостоятелно основание за отмяна на РА като незаконосъобразен.

Относно материалната законосъобразност на обжалвания РА.

Видно от доказателствата по делото в това число и от влязлото в сила 23.11.2021г. Решение № 712/09.02.2021г. по адм. дело № 6636/2018 г. по описа на Административен съд – София-град, абсолютно необосновано ревизиращият екип е преобразувал финансовият резултат по ЗКПО за 2015г. в посока увеличение със сумата от 951 357,71 лева. Сумата от 951 357,71 лева е формирана като резултат от издадени фактури за продадени материали на [фирма], а именно:

- фактура № 26 от 28.01.2011 г. с ДО 335 879,73 лева и ДДС в размер на 67 175,95 лева;

- фактура № 37 от 25.02.2011 г. с ДО 34 986,60 лева и ДДС в размер на 6 997,32 лева;

- фактура № 48 от 28.03.2011 г. с ДО 118 720,00 лева и ДДС в размер на 23 744,00 лева;

- фактура № 57 от 28.04.2011 г. с ДО 74 475,59 лева и ДДС в размер на 14 895,12 лева;

- фактура № 62 от 01.06.2011 г. с ДО 100 378,58 лева и ДДС в размер на 20 075,72 лева;

- фактура № 63 от 02.06.2011 г. с ДО 128 349,32 лева и ДДС в размер на 25 669,86 лева.

Горепосочените фактури са осчетоводени 2011г., като са взети следните операции:

411 /Сметка клиенти/ 709 /приходи от други продажби/ - 792 789,82 лева;

411 /Сметка клиенти/ 4532 - 158 557,97 лева ДДС.

От счетоводните статии е видно, че сумата в размер на 792 789,82 лева е отнесена в „Приходи“ и участва в резултата за 2011г., съответно ДДС е деклариран. Сумата от 951 357,71 лева е в баланса на Дружеството като вземане от клиент и присъства там до 2014г. След като вземането е цедирано, сумата от 951 357,71 лева е отписана в сметка /609/ през 2015 г. След като през 2011г. е признат приходът, а към 2015г. разходът „отписване на вземането“ не участва в резултата за същата 2015 г., се налага извода, че сумата се облага двойно- веднъж за данъчната 2011г. и още веднъж през 2015 г.

В оспорения РА и потвърждаващото го решение на Директора на Дирекция „ОДОП“ са изложени твърдения, че приходът и разходът от процесната цесия следва да бъдат отчетени през 2014г. Данъчни периоди 2013г. и 2014г. са предмет на РА № Р –

22002217002234-091-001/08.12.2017г., обжалван съответно пред Директора на Дирекция „ОДОП“ и АССГ и изменен с решение по адм. д. № 6636/2018 г. по описа на АССГ, 15 състав. В ревизионното производство, приключило с влязъл в сила РА, предмет на преюдициалното адм. д. № 6636/2018 г. по описа на АССГ, 15 състав, ревизиращият екип е признал прихода в размер на 50 000 лева от процесната цесия. Разходът по цесията не е намерил отражение във финансовия резултат за 2014г., изготвен от ревизиращия екип, което безспорно е увеличило финансовия резултат на дружеството за 2014 г. със сумата в размер на 951 347,79 лева. По същия начин не е признат разходът по цесията и за 2015г. в обжалвания РА с мотива, че разходът следва да се отчете през данъчната 2014 г. При това положение разходът по процесната цесия не е отчетен от ревизиращия екип, нито в 2014 г., нито в 2015 г.

Видно от заключението на приетата по делото съдебно-счетоводна експертиза, дори непризнаването на разход от 951 347,71 лева не води до данъчна печалба и данък по ЗКПО за внасяне в размер на 81 366,23 лева. Изложеното от вещото лице напълно опровергава констатацията на ревизиращия екип, че непризнаването на разхода от 951 347,79 лева ще доведе до увеличаване на финансовия резултат по ЗКПО за 2015 г. и ще бъде реализирана печалба на дружеството в размер на 813 662,30 лева. В случай на непризнаване на разхода от 951 347,79 лева за 2015г, салдата от група 60 в оборотната ведомост за 2015г. имат следния вид:

- сметка 601-ва /разходи за материали/ е размер на 52 483,47 лева;
- сметка 602 /разходи за услуги/ е в размер на 49 408,89 лева;
- сметка 603 /разходи за амортизации/ е в размер на 43 305,00 лева;
- сметка 604 /разходи за заплати/ е в размер на 45 316,15 лева;
- сметка 605 /разходи за осигуровки/ е в размер на 8 500,97 лева;
- сметка 609 /други разходи/ е в размер на 93 000 лева.

Сборът от изброените разходи е в размер на 292 014,48 лева.

За да се формира финансовият резултат по ЗКПО за данъчната 2015г. към горепосочените разходи се прибавя и разликата между началното салдо и крайното салдо на сметка 303 /продукция/, която е в размер на 1 351 507,49 лева /начално салдо 2 834 846,11 лева и крайно салдо 1 483 338,62 лева/. Сумата е в резултат на намаление на материалните запаси в сметка 303. Намаляването на материалните запаси по счетоводна сметка 303 увеличава разходите на дружеството и дава отражение в разходната част на ОПР за 2015г.

На следващо място, към сбора от 60-тите групи и разликата между началното и крайното салдо на сметка 303 следва да прибавим и

разликата в началното и крайното салдо на сметка 611 /разходи за основна дейност/. Началното салдо на тази сметка е в размер на 567 155,08 лева, докато крайното салдо е равно на 0, което води до намаление на незавършеното производство в размер на 567 155,08 лева. Намалението на сметка 611 и намалението на запасите по сметка 303 водят до увеличаване на разходите за 2015 г.

Горепосочените суми не са намерили отражение нито в РД, нито в издадения въз основа на него РА, нито са обсъдени в решението на Директора на Дирекция „ОДОП“. Не е направен детайлен анализ на разходите, а именно неотчитане на намаленията на материални запаси и незавършено производство, намиращи отражение в колона 10100 на Отчета за приходите и разходите за 2015 г.

Безспорно се установи от приетата и неоспорена от ответника експертиза, че финансовият резултат на дружеството за 2015 г. е загуба в размер на 930 234 лева, от което следва, че дружеството не дължи заплащане на корпоративен данък.

С оглед гореизложеното, непризнаването на разход в размер на 951 хил. лева не формира финансов резултат данъчна печалба в размер на 813 662,30 лева, респ. не е налице корпоративен данък в размер на 81 366,23 лева. Ето защо, РА следва да бъде отменен в оспорената му част.

Предвид изхода на спора, искането на жалбоподателя за присъждане на разноските по делото, съдът намира за основателно съгласно чл.161, ал.1 от ДОПК. В хода на съдебното производство жалбоподателят е направил действителни разноски в размер на 4270 лева: 50 лева държавна такса, 620 лева възнаграждение за ССЕ и 3600 лева адвокатско възнаграждение съгласно договора за правна помощ. Съдът счита за неоснователно възражението за прекомерност на адвокатското възнаграждение, тъй като размерът му е около минимума /3560 лева/, предвиден в чл.8, ал.1, т.5 от Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения /при материален интерес от 103 000.04 лв./

Воден от гореизложеното съдът:

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Ревизионен акт №Р-22002217006398-091-001/13.11.2018г., издаден от Г. И. М. - орган, възложил ревизията, и Ю. С. Т.-С. - ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 790/09.05.2019г., издадено от Директор на Дирекция "ОДОП" С., с който на „БГ Е. Д.“ – Е., ЕИК[ЕИК], са установени допълнителни задължения за корпоративен данък за внасяне в размер на 81 366.23 лв., както и начислените лихви за

забава в размер на 21 633.81 лв. за данъчен период 2015г. в следствие увеличение на финансовия резултат със сумата от 951 347.79лв.

ОСЪЖДА Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ [населено място] при ЦУ на НАП да заплати на „БГ Е. Д.“ – Е., ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], ет. 4, ап. 9, представлявано от изпълнителния директор Т. И. В., сумата от 4270 /четири хиляди двеста и седемдесет/ лева, представляваща сторените по делото разноси.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: